

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. XXVIII. Quod Deo nondum totus inhæreat, inde se adhuc jactari
tentationibus vitæ humanæ, inter gaudia & mœrores, inter metum
adversitatis & desiderium prosperitatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

V S V S.

Salutarem recordationem beneficii vocationis & conversionis S.D. proponit, quam utile erit sæpius iterare, iis præsertim, quos Deus ex gravibus peccatis eduxit.

CAP. XXVIII.

Quod Deo nondum totus inhaereat, inde se adhuc jactari tentationibus vitæ humanæ, inter gaudia & mœrores, inter metum adversitatis & desiderium prosperitatis.

1. **C**um inhæsero tibi ex omni me, omnino nusquam erit mihi dolor & labor: & viva erit vita mea, tota plena te. Nunc autem quoniam, *a* quem tu implet, sublevas eum: quoniam tui plenus non sum, oneri mihi sum. *b* Contendunt lætitiæ meæ fletu cum lætandis mœroribus: & ex qua parte stet victoria, nescio. Hei mihi Domine, miserere mei. Contendunt mœrores mei mali cum gaudiis bonis: & ex qua parte stet victoria, nescio. Hei mihi Domine, miserere mei. Hei mihi: Ecce vulnera mea non abscondo. Medicus es, æger sum. Misericors es, miser sum. Nunquid non *tentatio* Iob. 7. 14 *est vita humana super terram?*

2. **Q**uis velit molestias & difficultates? *c* Tolerare jubes eas, non amari. Nemo quod tolerat amat, etsi tolerare amat. Quamvis enim gaudeat se tolerare, mavult tamen non esse, quod toleret. Prospera in adversis desidero, adversa in prosperis timeo. **Q**uis inter hæc medius locus, ubi non sit

fit humanæ vitæ tentatio? Væ prosperitatibus seculi *d* semel & iterum, à timore adversitatis, & à corruptione lætitiæ! Væ adversitatibus seculi, semel & iterum, & tertio, à desiderio prosperitatis! Et quia ipsa adversitas dura est, & naufraga tolerantia, nunquid non tentatio est vita humana super terram, e sine ullo interstitio?

N O T Æ.

- a *Quem tu implet*) gratia, cognitione, & caritate tua, (*siblevas eum*) ad desideria & gaudia cælestia, ne corpus, quod corrumpitur, aggravet animam, (*quoniam tui plenus non sum*) occupant enim magnam partem mei, vitiosi habitus & imperfectiones, ideo (*oneri mihi sum*) deorsum tendens per concupiscentiam.
- b *Contendunt lætitiæ meæ flenda*) quibus lætatur & justus in qualibuscunque concupiscentiis suis, ob quas et si leves, flere potius deberet, (*cum lætandis maroribus*) quos affert & suadet spiritus compunctionis & mortificationis: in quibus et si tristetur caro, lætari debet animus ordinatus. (*Contendunt marores mei mali*) de labore virtutis, & abnegationis (*cum gaudiis bonis*; de profectu in via Dei, & crucis. (*Et ex qua parte stet victoria, nescio*) nam quamvis homo studiose vigilet, subinde subrepat aut obrepat sensualitas, inordinatus sui, & hujus vitæ amor. Difficileque subinde est agnoscere, caro ne an Spiritus operetur, ita ut mens justî merito ambigat de Victoria.
- c *Tolerari eas jubes, non amari*) difficultates & miseræ in se nihil habent cur amentur, quia repugnant naturæ, & privant aliquo bono. In quantum vero deserviunt consecutioni summi boni & æternæ beatitudinis, ut tormenta martyribus, amari possunt, velut media apta ad finem hunc obtinendum. Quia vero in ejusmodi mediis non amatur eorum molestia, sed tolerantia, & ipse finis sive beatitudo, recte dicit S. D. *eas tolerari, non amari*. Quamvis enim justus gaudeat se tolerare dura in hac vita, mavult tamen non esse quod

quod toleret; quod erit in altera vita, in quam V.1.3.c.1. not. 2.
 nos oportet intrare per multas tribulationes.

- d Semel, & iterum, & tercio) S. D. triplex vœ intentat à desiderio prosperitatis, & duplex solum à timore adversitatis, quia plus multo nocet prosperitas quam adversitas. Illa inducit oblivionem sui, & Dei, contemptum virtutis, & licentiam omnium vitiorum: ista revocat hominem ad cor, incitat ad pœnitentiam, subtrahit materiam vitiis, & Deus pius ac misericors remittit in die tribulationis peccata. Ecclef. 2. 13. Hinc paucos invenies probos in magna & continua prosperitate, plures in tribulatione.
- e Sine ullo intersticio, vix hora labitur, qua non tristitiam aut molestiam sentimus, tinendo & patièdo aliquid adversum corpori, animo, fortunæ, honori, vel desiderando aliquid prosperum, in his ipsiis rebus.

V S V S.

1. Apparet Paulum verissime dixisse: *Patientia vobis necessaria est*, hæc procuranda in hac tentationum, ideoque & lachrymarum valle; sine hac miseri erimus. Hebr. 10. 36.
2. Tædium hujus vitæ ex tot malis concipiendum est & desiderium æternæ patriæ, ad quam totis medullis aspirare, tentationum inevitabilis multitudo compellit.

CAP. XXIX.

In Dei misericordia spem reponens, ab eo petit continentiam.

1. **E**T tota spes mea, non nisi in magna valde misericordia tua, Domine Deus. Da quod jubes, & jube quod vis. a Imperas nobis continentiam. Et cum scirem, ait Sap. 1. 28. quidam, quia nemo potest esse continens, nisi Deus det, & hoc ipsum erat sapientia, scire cujus esset hoc